

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet til prøvelse af Kommissionens afgørelse af 21. august 2019, hvorved sagsøgeren blev pålagt den disciplinære sanktion, der indebærer, at dennes ansættelseskontrakt blev opsagt uden varsel, fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af princippet om god forvaltning og af begrundelsespligten. Sagsøgeren gør i denne forbindelse navnlig gældende, at den pågældende er blevet behandlet uretfærdigt af Kommissionen, der har tilsidesat forpligtelsen til at udvise tilstrækkelig omhu og omsorgspligten. Ifølge sagsøgeren burde Kommissionen have orienteret sig om udfaldet af straffesagen, der blev afsluttet med henlæggelse, og have informeret disciplinærrådet herom, således at det kunne tage hensyn hertil i sin afgørelse.
2. Andet anbringende om, at de forberedende retsakter til den anfægtede afgørelse, er retsstridige, og om, at Kommissionen har anlagt et åbenbart urigtig skøn. Sagsøgeren er navnlig af den opfattelse, at den omstændighed, at de to forberedende retsakter til den anfægtede afgørelse er retsstridige, medfører, at den sidstnævnte afgørelse er retsstridig.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af artikel 10 i bilag X til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union henset til, dels at ikke alle omstændigheder i sagsøgerens sagsmappe blev undersøgt, dels at de kriterier, som blev gjort gældende ved fastlæggelsen af sanktionen, har været genstand for en fejlagtig vurdering eller en urimelig afvejning.

Sag anlagt den 20. februar 2020 — Sciessent mod Kommissionen

(Sag T-122/20)

(2020/C 129/28)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sciessent LLC (Beverly, Massachusetts, De Forenede Stater) (ved advokaterne K. Van Maldegem og P. Sellar, og solicitor V. McElwee)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/1960 af 26. november 2019 om ikke at godkende sølvzeolit som et eksisterende aktivstof til anvendelse i biocidholdige produkter af produkttype 2 og 7 (!) annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af en retsregel vedrørende anvendelsen af traktaterne og af artikel 4 og 19 i forordning (EU) nr. 528/2012 (?)
  - Kommissionen nåede, idet den lagde udtalelser fra udvalget for biocidholdige produkter (UBP) om godkendelse af det aktivstoffet sølvzeolit for produkter af produkttype 2 og 7 til grund, den konklusion, at stoffet ikke kunne godkendes, da der ikke var påvist tilstrækkelig effektivitet. Efter sagsøgerens opfattelse blev vurderingen af effektivitet imidlertid med urette foretaget med henvisning til den artikel, hvori sølvzeolit anvendes. Effektiviteten af stoffet sølvzeolit er blevet godtgjort af sagsøgeren i overensstemmelse med gældende lovgivning. Sagsøgte har ved sin vurdering af og konklusion vedrørende stoffets effektivitet fortolket og anvendt den relevante lovgivning forkert.
2. Andet anbringende om manglende kompetence — tilsidesættelse af artikel 290 TEUF og artikel 4 og 19 i forordning (EU) nr. 528/2012

- Begrundelsen for, at sølvzeolit ikke blev godkendt ved den anfægtede retsakt, var den angiveligt utilstrækkelige effektivitet af den behandlede artikel, hvori det blev brugt. Sagsøgeren har imidlertid gjort gældende, at de eneste kriterier, sagsøgte lovligt kunne tage i betragtning, var de, der er opregnet i artikel 4 og 19 i forordning (EU) nr. 528/2012. Disse kriterier omfatter ikke den behandlede artikels effektivitet, idet denne vurdering er overladt til det andet, efterfølgende trin i godkendelsen af det biocidholdige produkt på medlemsstatsniveau. Set i lyset af den omstændighed, at netop denne vurdering blev foretaget af sagsøgte for at begrunde, at sølvzeolit ikke blev godkendt, hvilket betyder, at sagsøgte gik langt ud over de beføjelser, der er delegeret til Kommissionen i henhold til forordning (EU) nr. 528/2012, har sagsøgte tilsidesat traktatens artikel 290 og denne forordnings artikel 4 og 19.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af en retsregel vedrørende anvendelsen af traktaterne — princippet om forbud mod forskelsbehandling
- Sagsøgerens stof er blevet behandlet anderledes end andre stoffer, der anvendes til de samme produkttyper 2 og 7, uden at sagsøgte objektivt har begrundet, hvorfor sølvzeolit skulle behandles anderledes end de andre stoffer, som alle var genstand for de samme bedømmelsesregler i henhold til forordning (EU) nr. 528/2012 (og direktiv 98/8/EF⁽³⁾) for de samme produkttyper.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af en retsregel vedrørende anvendelsen af traktaterne — retssikkerhedsprincippet.
- Sagsøgte har fremsendt en åben skrivelse til UBP, som var udfærdiget med henblik på at forklare, hvorledes de retlige rammer for effektivitetsvurderingen og behandlede artikler i henhold til forordning (EU) nr. 528/2012 skulle forstås og anvendes. Mens de retlige aspekter var klare, bekræftede denne skrivelse, at det lå uden for anvendelsesområdet for forordning (EU) nr. 528/2012 at kræve, at fordelene ved de behandlede artikler blev godtgjort. Sagsøgeren lagde indholdet af denne skrivelse, som bekræftede den klare retstilstand, til grund, og sagsøgeren havde berettigede forventninger vedrørende stoffets godkendelse. Som følge deraf fremgår det, at den anfægtede retsakt tilsidesatte princippet om den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet.

⁽¹⁾ EUT 2019, L 306, s. 42.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22.5.2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter (EUT 2012, L 167, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF af 16.2.1998 om markedsføring af biocidholdige produkter (EFT 1998, L 123, s. 1).

Sag anlagt den 27. februar 2020 — Autoridad Portuaria de Bilbao mod Kommissionen

(Sag T-126/20)

(2020/C 129/29)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Autoridad Portuaria de Bilbao (Spanien) (ved advokaterne D. Sarmiento Ramírez-Escudero og X. Codina García-Andrade)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Principalt annulleres den anfægtede afgørelse.